

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 52/2011-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť zahraničnej osoby G., a. s., Česká republika, organizačná zložka B., B., zastúpenej JUDr. M. K., pre namietané porušenie jej základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom oddelenia skráteného vyšetrovania – Karlova Ves Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť zahraničnej osoby G., a. s., organizačná zložka B., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. novembra 2010 doručená sťažnosť zahraničnej právnickej osoby G., a. s., organizačná zložka B., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej JUDr. M. K., pre namietané porušenie jej základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy a základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom oddelenia skráteneho vyšetrovania – Karlova Ves Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV (ďalej len „oddelenie skráteneho vyšetrovania“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

«Na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Slovenskej republiky, Oddelenie skráteneho vyšetrovania - Karlova Ves prebieha trestné konanie pod č. k. ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006, v rámci ktorého si naša spoločnosť uplatnila v zmysle ustanovenia § 97 Trestného poriadku... vlastnícke právo na osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia 1.9 TDi, tmavo-zelenej farby - metalíza (neoprávnene pozmenené na: Škoda Octavia 1,9 TDi, tmavo-zelenej farby - metalíza, (ďalej len „vozidlo“)... a to žiadosťou o vydanie tohto vozidla, doručenej konajúcemu orgánu dňa 6. februára 2006.

V tomto konaní dochádza k porušovaniu práva na spravodlivý proces, práva na konanie bez zbytočných prieťahov a k porušovaniu práva na právnu pomoc...

Dňa 29. júna 2005 bolo Úradom Justičnej a Kriminálnej polície V. v Bratislave u osoby L. U.... z dôvodu podozrenia, že ide o motorové vozidlo pochádzajúce z trestnej činnosti, zaistené predmetné osobné motorové vozidlo spolu s jeho príslušenstvom...

Následne si naša spoločnosť uplatnila, ako je už uvedené vyššie, vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu a žiadala o jeho vrátenie...

Uznesením zo dňa 23. marca 2006 bolo predmetné motorové vozidlo vrátené tretej osobe, spoločnosti Č. a. s...

Sťažnosťou zo dňa 13. apríla 2006, sme toto uznesenie Okresného riaditeľstva PZ SR o vrátení vecí zo dňa 23. marca 2006 napadli ako nezákonné a navrhli sme Okresnej prokuratúre Bratislava IV aby ho zrušila a rozhodla tak, že nám predmetné vozidlo vydáva. Zároveň sme týmto Okresnému riaditeľstvu PZ SR oznámili zastupovanie našej spoločnosti

G., a.s. advokátskou kanceláriou s. r. o. (toho času fungujúcej pod obchodným menom... s. r. o...

Uznesením zo dňa 11. mája 2006 Okresná prokuratúra Bratislava IV našu sťažnosť zamietla ako oneskorene podanú. Ďalším Uznesením zo dňa 11. mája 2006 Okresná prokuratúra Bratislava IV vyššie uvedené uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky zo dňa 23. marca 2006 zrušila...

Nakoľko Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Slovenskej republiky od tohto času nekonalo, resp. sme o jeho konaní nemali vedomosť, podali sme dňa 10. septembra 2010 Sťažnosť proti postupu tohto orgánu...

Zhodou okolností sa naša spoločnosť dozvedela o skutočnosti, že dňa 13. decembra 2007 bolo vydané rozhodnutie o prerušení predmetného trestného konania zo strany Okresného riaditeľstva PZ SR, pričom nám žiadne takéto uznesenie doručené nebolo, čo potvrdil aj náš telefonický rozhovor s pracovníkom polície.

Rovnako nám nebolo nijako podľa ustanovenia § 97 Trestného poriadku... oznámené, že vozidlo bolo uznesením Okresného riaditeľstva PZ SR uložené do súdnej úschovy Okresného súdu Bratislava IV, a teda, že je potrebné si k nemu uplatniť naše vlastnícke právo v zmysle ustanovení § 185a a nasl. O. s. p.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam pôvod porušenie práva na spravodlivý proces a práva na právnu pomoc je možné identifikovať nasledovne:

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Slovenskej republiky nám do dnešného dňa, aj napriek našej výzve, uznesenie o uložení vozidla do súdnej úschovy Okresného súdu Bratislava IV nedoručilo.

Nebyť zhody okolností a nášho urgovania tohto orgánu činného v trestnom konaní, mohlo sa stať, že by si naša spoločnosť nestihla v zákonnej lehote uplatniť svoje vlastnícke právo na predmet úschovy...

Tým, že konajúci orgán predmetné Uznesenie o prerušení trestného konania a Uznesenie, ktorým zložil vozidlo do úschovy Okresného súdu Bratislava IV, nedoručil, porušil kogentnú zákonnú i ústavnú normu a tým aj naše právo na spravodlivý proces a uprel nám taktiež právo na právnu pomoc v konaní.

V dôsledku neúčinného doručovania následne taktiež dochádza k zbytočným prietahom v konaní a teda k porušovaniu nášho ústavného práva zaručeného nám ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. ...

Tieto zásahy do našich procesných práv pritom priamo ovplyvňujú kvalitu našich majetkových práv... Nakoľko je leasing hlavným predmetom činnosti našej spoločnosti, podobné správanie sa konajúcich orgánov v enormnej miere zasahuje aj do nášho ústavného práva podnikat'...

Už samotný fakt, že Okresné riaditeľstvo PZ SR úplne flagrantne porušilo kogentnú normu a nedoručilo právnenému zástupcovi svoju písomnosť a formálne právoplatne prerušilo konanie, bez opory v zákone, je nehoráznym porušením základného práva na spravodlivý proces a nemá v slobodnej a demokratickej spoločnosti čo hľadať. Nehovoriac o tom, že tým konajúci orgán činný v trestnom konaní zasiahol do práv na právnu pomoc, ktorú týmto ohrozil.»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil:

„Základné právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo sťažovateľa na právnu pomoc podľa článku 47 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo sťažovateľa na konanie bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky boli porušené v konaní Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky, č. k. ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006.

Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Slovenskej republiky sa prikazuje, aby právnenému zástupcovi sťažovateľa doručil všetky doposiaľ nedoručené písomnosti týkajúce sa veci vedenej pod č. k. ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006.

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Slovenskej republiky je povinné zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 € a nahradiť sťažovateľovi trovy konania pred ústavným súdom vo výške 303,31 € s tým, že trovy konania uhradí priamo na účet právneho zástupcu sťažovateľa, všetko do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu

a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03, III. ÚS 77/05, III. ÚS 80/2010).

Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade je predmetom konania na ústavnom súde namietané porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ku ktorému malo dôjsť postupom oddelenia skráteneho vyšetrovania v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 47 ods. 2 ústavy každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, ako aj z vyžiadaného spisu oddelenia skráteneho vyšetrovania sp. zn. ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006 ústavný súd zistil, že uznesením Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru Bratislava IV (ďalej len „úrad justičnej polície“) sp. zn. ČVS: OÚJP-435/2003 Sý zo 16. júla 2003 bolo začaté trestné stíhanie vo veci za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) a ods. 5 Trestného zákona v znení účinnom v relevantnom čase na tom skutkovom základe, že dosiaľ neznámy páchatel' v čase od 15. júla 2003 do 16. júla 2003 na P. ulici v B. odcudzil tam zaparkované a riadne uzamknuté osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia 1,9 TDi, zelenej metalízy, ako aj

ďalšie veci, čím bola lízingovej spoločnosti Č., a. s., P., spôsobená škoda v sume cca 700 000 Sk (23 235,74 €).

V priebehu tohto trestného konania boli vykonané procesné aj iné úkony pre účely zistenia skutkového stavu, ako aj zistenia páchatel'a, medzi inými výsluchy poškodeného a svedkov, bolo vykonané znalecké dokazovanie, trestné konanie bolo prerušené a následne sa v ňom pokračovalo uznesením úradu justičnej polície sp. zn. ČVS: OÚJP-435/2003 Sý z 20. septembra 2005. V trestnom konaní sa pokračovalo z dôvodu, že 29. júna 2005 príslušníci polície zaistili osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia 1,9 TDi, zelenej metalízy.

Znaleckým dokazovaním – metalografickým skúmaním bolo zistené, že v danom prípade ide o osobné motorové vozidlo, k odcudzeniu ktorého došlo ešte v júli 2003 na P. ulici v B. a ktorého „VIN“ bolo pozmenené.

Naposledy bolo trestné konanie prerušené uznesením oddelenia skráteného vyšetovania sp. zn. ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006 z 13. decembra 2007, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Ešte predtým bolo uznesením oddelenia skráteného vyšetovania sp. zn. ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006 z 26. októbra 2007 bolo rozhodnuté o uložení predmetného osobného motorového vozidla do úschovy Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“).

V priebehu trestného konania poverený príslušník Policajného zboru oddelenia skráteného vyšetovania ustálil osobu poškodeného, ktorým je Č., a. s., P., pretože z doterajšieho skráteného vyšetovania vyplynulo, že práve tejto právnickej osobe bola odcudzením označeného osobného motorového vozidla spôsobená škoda v sume 690 000 Sk (22 903,80 €).

Ústavný súd ďalej zistil, že žiadosťou z 20. decembra 2005 sťažovateľka žiadala o vydanie predmetného osobného motorového vozidla z dôvodu, že je jeho vlastníkom. Potom, keď jej bolo doručené uznesenie oddelenia skráteného vyšetovania sp. zn.

ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006 z 23. marca 2006 o vrátení predmetného osobného motorového vozidla tretej osobe, podala proti nemu sťažnosť. Príslušnému orgánu zároveň oznámila svoje zastupovanie právnym zástupcom. Na základe sťažnosti sťažovateľky Okresná prokuratúra Bratislava IV (ďalej len „okresná prokuratúra“) uznesením č. k. 1 Pv 464/03-26 z 11. mája 2006 okrem iného zrušila napadnuté uznesenie o vrátení predmetného osobného motorového vozidla tretej osobe.

Vzhľadom na to, že od tohto okamihu sťažovateľka nemala vedomosť o tom, ako prebieha trestné konanie, pričom jej právnemu zástupcovi neboli doručované žiadne písomnosti ani rozhodnutia týkajúce sa danej trestnej veci, podaním z 10. septembra 2010 sa na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava IV sťažovala na postup oddelenia skráteneho vyšetřovania v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-601/2-OSV-B4-2006.

V „*Sťažnosti*“ sťažovateľka uviedla, že od mája 2006 nemá žiadnu vedomosť o stave tohto konania a že až 10. septembra 2010 zistila, že trestné konanie vo veci bolo opäť, a to uznesením z 13. decembra 2007, prerušené, ale že ani toto rozhodnutie, ani rozhodnutie o uložení predmetného osobného motorového vozidla do úschovy okresného súdu z 26. októbra 2007 jej neboli doručené.

Na podnet sťažovateľky reagovala okresná prokuratúra listom č. k. 1 Pv 464/03-76 z 22. novembra 2010, v ktorom citujúc ustanovenia Trestného poriadku sťažovateľke oznámila, že v tomto konaní jej nebola spôsobená žiadna majetková, morálna ani iná škoda a taktiež neboli ohrozené ani porušené iné jej zákonom chránené práva a slobody, a teda že nemá postavenie poškodeného v trestnom konaní. Z tohto dôvodu jej nebolo zaslané uznesenie o prerušení trestného stíhania. Okresná prokuratúra však ďalej konštatovala, že uznesenie oddelenia skráteneho vyšetřovania o uložení osobného motorového vozidla do úschovy okresného súdu vydané podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku jej malo byť doručené, a preto dozorujúci prokurátor dal pokyn policajtovi, aby jej toto rozhodnutie doručil. Z vyšetřovacieho spisu vyplýva, že toto rozhodnutie bolo právnemu zástupcovi sťažovateľky doručené 6. decembra 2010.

Okrem toho okresná prokuratúra informovala sťažovateľku o tom, že uzneseniami okresného súdu č. k. 1 Nt 8/2009-7 z 30. septembra 2009 a sp. zn. 2 Nt 8/2009 zo 7. júna 2010 bolo predmetné osobné motorové vozidlo evidenčne prebraté do súdnej úschovy.

Z rozhodnutia okresného súdu zo 7. júna 2010 vyplýva, že každý, kto si na vec (osobné motorové vozidlo) robí právny nárok, musí ho v lehote do 7. júna 2011 uplatniť v občianskom súdnom konaní.

Podstatou námietok sťažovateľky boli tvrdenia o porušení označených práv z dôvodu, že jej právnomu zástupcovi nebolo doručené uznesenie oddelenia skráteneho vyšetrovania o uložení predmetného osobného motorového vozidla do úschovy okresného súdu z 26. októbra 2007 ani uznesenie o prerušení trestného stíhania z 13. decembra 2007.

Ústavný súd zistil, že pred podaním sťažnosti ústavnému súdu sa sťažovateľka domáhala preskúmania postupu oddelenia skráteneho vyšetrovania tak, že 10. septembra 2010 podala tamojšiemu orgánu verejnej moci „*Sťažnosť*“, ktorú je potrebné kvalifikovať ako podnet podľa § 31 a násl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“). Tento podnet vybavila okresná prokuratúra listom č. k. 1 Pv 464/03-76 z 22. novembra 2010.

Podľa názoru ústavného súdu okresná prokuratúra vybavila sťažovateľkin podnet spôsobom, ktorým poskytla účinnú ochranu jej právam.

Okresná prokuratúra predovšetkým dala príslušnému policajtovi pokyn na doručenie uznesenia o uložení predmetného osobného motorového vozidla do úschovy okresného súdu. K doručeniu tohto rozhodnutia právnomu zástupcovi sťažovateľky reálne došlo 6. decembra 2010.

To znamená, že vo vzťahu k prieťahom v konaní (a tým aj k namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy) v súvislosti s nedoručením rozhodnutia týkajúceho sa súdnej úschovy právnomu zástupcovi sťažovateľky bol podnet sťažovateľky

vybavený účinne a efektívne. Navyše, okresná prokuratúra nielenže zabezpečila, aby sa toto rozhodnutie dostalo do dispozičnej sféry sťažovateľky, ale zároveň ju informovala o rozhodnutiach okresného súdu, ktorými bolo predmetné osobné motorové vozidlo evidenčne prebraté do úschovy a v zmysle ktorých si mohla a ešte stále môže v rámci občianskeho súdneho konania uplatniť voči tejto veci svoj nárok. To, že sťažovateľka si je vedomá súčasného stavu, a teda má vedomosť o tom, akým spôsobom môže podniknúť právne kroky na ochranu svojho vlastníckeho práva k predmetnému osobnému motorovému vozidlu, svedčí aj jej tvrdenie obsiahnuté v sťažnosti doručenej ústavnému súdu: „*Nebyť zhody okolností a nášho urgovania tohto orgánu činného v trestnom konaní, mohlo sa stať, že by si naša spoločnosť nestihla v zákonnej lehote uplatniť svoje vlastnícke právo na predmet úschovy.*“

Pokiaľ ide o namietané porušenie základných práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 ústavy, ústavný súd s prihliadnutím na podstatu jej námietok považuje za potrebné konštatovať, že medzi namietaným porušením týchto základných práv a napadnutým postupom označeného orgánu verejnej moci nezistil žiadnu príčinnú súvislosť.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť už na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky v nej obsiahnutými, pretože rozhodovanie o takých otázkach je viazané na vyslovenie porušenia základných práv alebo slobôd.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2011

